

[Grønning.]

om Landbrugets Gældssanering — at optage Forhandlinger paa det Grundlag, jeg her har nævnt, og med Henblik paa en virkelig Forbedring af Landbrugets Rentabilitet. For de Forslag, der her er fremsat, har i Virkeligheden kun Karakter af Lapper. De er jo Lapperier; jeg tror endda, det er selve Formanden for Udvalget, der har nævnt, at det kun var Lapperier. Men disse Lapper er ikke alene givet som en Støtte for Landmændene, men de er jo ogsaa givet som en Støtte for Regeringens Politik, og en Politik, som skal støttes af Forslag af den Art, den har levet sin længste Tid.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bordning): Jeg takker Udvalgsflertallet for Indstillingen, og jeg kan, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, tiltræde de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet til Lovforslaget, men jeg maa gaa imod det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet under Nr. 6, ligesom jeg maa gaa imod de Ændringsforslag, der er stillet af Det frie Folkeparti uden for Betænkningen.

Det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet under Nr. 6, gaar ud paa, at det Kurstab, der fremkommer paa de Obligationer, der udstedes til Indfrielse af Gæld, skal betales af Staten; det vil sige, man foreslaar her, at Staten skal give et Tilskud til de Landmænd, som faar disse Saneringslaan. Naar man nu erindrer, hvor tit og ofte Oppositionen har kritiseret, at den Politik, vi har ført over for Landbruget, er en Tilskudspolitik, saa virker det noget ejendommeligt, at naar man her stiller et eneste Ændringsforslag, gaar dette netop ud paa, at Staten skal yde et Tilskud til de paagældende Landmænd. Det forekommer mig, at Resultatet af Landstingsvalget i Efteraaret har bevirket et Sindelagsskifte, kan man sige, hos Oppositionen, og navnlig hos Partiet Venstre.

Før Landstingsvalget i 1936 fulgte man den Fremgangsmaade inden for disse Partier, og først og fremmest inden for Venstre, at man var imod Forslag om Konvertering, der gik ud paa en Nedsættelse af Rentebyrden i betydeligt Omfang for Landbrugets Vedkommende. Man gik imod det i Landstinget i 1934, saaledes at det blev umuligt at gennemføre det paa det Tidspunkt, hvor det var mest naturligt og der var størst Mulighed derfor. Og i Fjor, da Forslaget om Saneringslaan blev fremsat af Ministeriet, var man imod, at der blev stillet kontante Beløb til Raadighed til de Landmænd, der kom ind under

Ordningen; man forlangte dengang for at gaa med til Forslaget, at der skulde udstedes Statsobligationer.

Nu, efter at Valget til Landstinget er afholdt, og de to Partier har mistet deres Flertalsstilling i det høje Landsting, har Venstre fuldkommen skiftet Politik paa disse to Omraader. Nu taler man daglig om Rentenedsættelse, skønt man i sin Tid havde Mulighed for at gennemføre en Lovgivning, der gav Landbruget Rentenedsættelse, men da man havde Magten til at være med til det, da gik man altsaa imod det, som man nu daglig taler om. Og med Hensyn til det andet, at der efter Saneringsloven blev stillet Statsobligationer til Raadighed og ikke kontante Beløb, har man ogsaa fuldkommen skiftet Opfattelse, idet man nu kræver, at der skal stilles rede Penge til Raadighed for Debitorerne.

Jeg vil gerne sige til de ærede Medlemmer og til den ærede Ordfører for Partiet Venstre, at fordi Partiet nu har mistet sit Flertal i Landstinget, kan man ikke gaa til en Ordning, der betyder en fuldkommen vilkkaarlig Administration af Loven. Efter at vi nu har administreret Loven efter det Princip, at man udsteder Statsobligationer, kan man ikke lige midt i Arbejdet gaa over til en helt anden Ordning. Der vil blive en saadan Forskel i Behandlingen af Debitorerne, at det vil være fuldkommen uforsvarligt.

For øvrigt maa det ogsaa siges, at disse Obligationer slet ikke bliver solgt alle sammen. Det er kun en meget ringe Del af dem, der bliver solgt, og der er heller ingen Grund for de paagældende Kreditorer til at sælge dem; det er Statsobligationer, som giver 4 $\frac{1}{2}$ pCt. Rente, og i Stedet for de Tilgodehavender, disse Folk havde tidligere, faar de altsaa et meget sikrere Papir med en rimelig Rente. Derfor vil det være saaledes, og det har ogsaa vist sig hidtil, at det er et meget lille Beløb, der bliver udbudt til Salg, idet de fleste Kreditorer beholder deres Obligationer.

Jeg vilde jo ogsaa tro, at hvis man gik over til at ordne det som foreslaaet, saaledes at Staten udbetaler rede Penge og tager det Kurstab, der kommer, saa vil det betyde et yderligere Tryk paa Obligationskursen for Tiden. Det Forslag, som Regeringen fremsatte i Fjor, var af en helt anden Karakter. Det betød, at der skaffedes rede Penge frem, ikke ved Udstedelse af Statsobligationer, men ved et Tvangslaan, udskrevet paa Skatbeyderne, saaledes at man i Dag i Stedet for, hvis man vil følge de Herrer fra Oppositionen, at skulle udstede